

IN MEMORIAM

MÁRFI ÁRPÁD

1953. SZEPTEMBER 15. – PÉCS,
2016. ÁPRILIS 20.

Pályáját a szakmunkásképző iskola elvégzése után bádogosként kezdte. 1971. október 2. és 1983. december 23. között a Mecseki Szénbányáknál, 1984. január 2. és 1989. január 26. között az Épület és Lakásfenntartó Szövetkezetrél dolgozott. 1988 végén súlyos égési sérülést szenvedett, és III. fokozatú rokkantnak nyilvánították.

Munkakedvét a súlyos baleset nem törte meg. 1989. május 2-án állt a Baranya Megyei Levéltár szolgálatába, ahol előbb telefonkezelőként, majd levéltári kezelőként dolgozott. Mintegy 27 évig tevékenykedett a Magyar Nemzeti Levéltár Baranya Megyei Levéltára Rét utcai részlegében. A megszorítások során, mint rokkantnyugdíjast 2006. április 1-től napi négy órássá minősítették.

Élete a levéltárban új értelmet nyert. Fizikai munkásként sok helyen dolgozott a megyében és Pécs városában. Nagyfokú helyismeretét kiválóan hasznosította a levéltári munkája során. Munkáját a pontosság és megbízhatóság jellemezte, amellyel kivívta a kollégák és a kutatók megbecsülését. Részt vett az alispáni állagok, a községtörténeti lexikoncédulák, az egyesületek és sok más fond rendezésében.

Maradandó teljesítménye az V. fondfőcsoport 1950 előtti községi iratainak rendezése. 1995-től húsz éven át rendezte, dobozolta a baranyai községi iratokat és áttekintő raktári jegyzéket készített hozzájuk. Ő alakította ki a községi iratanyagok raktári rendjét. Az ABC rendben lévő körjegyzőségek iratai rendezésében az Abaligeti Körjegyzőség iratainak rendezésétől az Újpetrei Körjegyzőség iratai endezéséig jutott el. 79 fond mintegy 830 iratfolyóméter rendezett iratanyaga emlékeztet munkásságára.

Érdeklődő és sokat olvasó személyiségként mindenről határozott véleménnyel rendelkezett. Tapasztalatait és ismereteit szívesen megosztotta másokkal. Szeretett mesélni a kollégáknak, élményt jelentett a vele való beszélgetés.

Természetszerető és természetkedvelő ember volt. A Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület Baranya Megyei Csoportja több évtizedes tagságával büszkélkedhetett. A kezdetektől részt vett a fecske felmérésben. A Sumonyi madárátvonuló kutatóállomáson végzett 25 éves madárgyűrző munkásságáért 2010-ben megkapta a „Sumonyi Öregmadarász” címet.

2016. április 18-án szokása szerint korán reggel bejött a Rét utcai munkahelyére, ahol a kollégái eszméletlenül találták. A kiérkező mentők életre keltették és a Janus Pannonius Klinikai Tömb Sürgősségi Osztályára szállították. Itt hunyt el április 20-án.

Nyugdíjba készült, örömmel tervezgette, hogy mivel tölti majd nyugdíjas éveit.

A Pécsbányatelepi temetőben helyezték örök nyugalomra.

Emlékét kegyelettel megőrizzük, nyugodjék békében.

Nagy Imre Gábor